

Halloween

(Trick or treat)

Jongerentoneel in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HALLOWEEN- TRICK OR TREAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Endecott - De Vogelverschrikker

Skelton Snuggs - Gedistingeerde schooier

Hildegarde Putnam - Jong pasgetrouwde vrouw

Jonathan Putnam - Haar man

Hepzibah Bradwick - Denkt dat zij de Goede Heks van Salem Farms is

Fred Hawkins - Klusjesman. Dezelfde acteur speelt Killer Gleason

Killer Gleason - Ontsnapte gevangene

Otis Pinduster - Sheriff. Kan ook door een vrouw gespeeld worden:
"Oillie"

Dorothy Talby - Makelaar

Becky Pratt - Dorpsmeisje

Wilma Merridew - Hildegards tante

Torchy Blaze - Las Vegas showgirl

Florence Kellaway - Vroegere huurder

DECOR:

Interieur van een gammel gebouw, oorspronkelijk gebouwd in de zeventiende eeuw. Door de eeuwen heen is het 'n gevangenis geweest, woning, herberg, antiekzaak. De meeste tijd heeft het leeggestaan. De laatste huurder heeft wat moderne snufjes toegevoegd: een sofa, gordijnen, lampen. Maar de bouw zelf is antiek gebleven. Hoeveel veranderingen het huis ook heeft ondergaan, het ziet er nog steeds uit als een gebouw uit de tijd van de Puriteinen. Als we de buitenkant van het gebouw konden zien zouden we ontdekken dat stormen heel wat schade hebben aangericht. Rechtsvoor is een antieke houten deur van

een ruime kast. Rechtsmidden een grote vervallen open haard. Voor de haard een bank, ernaast houtblokken. Aan de muren kaarsenhouders. Achterrechts deur naar eetkamer en keuken. Achterrechts van midden een tafel met telefoon tegen de wand. Prullenmand. Achtermidden een nis met een raam met traliewerk. Aan weerszijden daarvan een gordijn tot op de vloer dat dichtgetrokken kan worden. Het raam kijkt uit op een dode boom: een wilg of een iep. Links van middenachter, een dressoir met borden en kopjes, van koper indien mogelijk. Links van het dressoir is een oude trap die leidt naar de bovenverdieping. Linksmidden een grote kist. Boven de kist haken om kleren aan op te hangen. Voor de kast is de buitendeur. Linksvoor staat een krukje. De sofa staat rechtsvoor. Daarachter een tafeltje. Linksvoor een antieke (schommel)stoel met een tafeltje ernaast. Lampen, een tapijt, antieke lichtkroon, kandelaars, spinnewiel, schoenmakers bankje, hoge schrijftafel, familieportret. De atmosfeer is somber. Een geschikt verblijf voor een heks. Buiten loeit een zware storm met bliksem en donder. Door het lawaai van de storm heen horen we het gekrijs en de lach van een krankzinnige. De gordijnen zijn open zodat we de gevolgen van de storm buiten kunnen zien. Bij een bliksemflits zien we iemand buiten staan die naar binnen gluurt. Het is een Vogelverschrikker, stijf uitstekende armen, scheef, ontwricht, idioot uitziend op een sinistere manier. Het gelach komt van de Vogelverschrikker. Hij komt een stap dichterbij het raam om beter te kunnen gluren. Het lawaai van de storm neemt toe en het gelach wordt luider. De Vogelverschrikker ziet er dreigend uit. Dan plotseling Donker en Stille. Na enkele seconden is er een bliksemflits en de Vogelverschrikker is weg! Het licht buiten dimt vrij snel en het wordt weer donker. Na een paar seconden komen de lichten op en het blijkt een mooie dag te zijn. Vanuit de eetkamer klinkt de stem van Skelton, zingend.

EERSTE BEDRIJF EERSTE TAFEREEL

Skelton: (*zingt*) Hoor, hoor, de honden blaffen. Schooiers bezoeken de stad. Er zijn er in lompen, er zijn er in vodden, maar ook in fluwelen pak. (*Skelton Snuggs Op. De stadsbedelaar, een echte schooier. Hij draagt een smerige gedeukte hoed, handschoenen zonder vingers, een flodderige regenjas die in geen tien jaar gereinigd is. Ongeschoren en onverzorgd. Denkt dat hij een soort filosoof is. Hij heeft een bakje gebraden kip en kauwt op een drumstick. Hij loopt naar de sofa en praat tegen iemand die er niet is*) Onze kleine discussies doen me plezier, Nathaniel. Ik kom niet vaak iemand tegen die mijn interesses deelt. De meeste dorpsbewoners hier in Salem Farms zijn stommelingen. Ik mag je toch wel Nathaniel noemen, niet? Meneer Hawthorne klinkt zo officieel. Zullen we gaan zitten? (*hij wijst de onzichtbare Hawthorne een plekje aan*) Zit je lekker? Goed zo. (*Skelton gaat zitten, biedt Hawthorne het bakje kip aan*) Stukje kip, Nathaniel? Ga je gang, pak een vleugel of een poot. Of allebei. Je eet niet genoeg. Wat zei je nou? (*luistert*) Je wil op mijn plaats zitten? Geen probleem. (*staat op en ruilt van plaats met Nathaniel*) Ik wil jouw mening horen over Herman Melvile. Wat jij van hem dacht. Weet je wel: als een ingewijde. (*zit op eten te kauwen*) Hmmmmm, dat is best lekker. Je weet niet wat je mist. Die container achter de snackbar zit vol met zeldzame schatten. Maar die koolsalade moet je maar niet opeten. Wordt erg gauw zuur. (*heeft kippenpootje afgekloven en gooit het over zijn schouder. Buiten naderen stemmen*)

Hildegarde: (*stem achter*) We kunnen de auto later wel uitladen.

Jonathan: (*stem achter*) Het zijn maar een paar dozen.

Skelton: (*reageert*) Gedonder. Vlug, Nathaniel, kruip in de kast. Ik verstop me achter. Hou je stil. (*Skelton snel naar de kast, doet die open en wuift "Nathaniel" naar binnen. Doet kast dicht en loopt op zijn tenen eetkamer binnen en af. We horen een sleutel in de voordeur*)

Hildegarde: (*stem buiten*) Barst, ik snap niks van dit slot.

Jonathan: (*stem buiten*) Hard naar rechts draaien en hard tegen de deur duwen. Mag ik het proberen?

Hildegarde: (*stem*) Ga je gang. (*meer geluiden van sleutel in slot*)

Jonathan: (*stem*) Hij draait. En nu: Sesam open u. De heer en mevrouw Ali Baba treden binnen!! Ik wed dat die sleutel een paar honderd jaar oud is. Makkie. (*deur wordt open geduwd en Hildegarde Putnam opgevolgd door haar man Jonathan. Zij zijn een aantrekkelijk stel van voor in de twintig. Gretig. Optimistisch. Jonathan houdt sleutel*)

omhoog. Het is een grote oude sleutel, roestkleurig)

Hildegarde: We moeten wat aan dat slot doen. Het is net alsof je een kerker opent. *(Jonathan naar sofa en gaat zitten. Hildegarde loopt naar telefoon)*

Jonathan: *(kijkt rond)* Het is helemaal van ons, Hildegarde. Het leuke dak, de vochtige lucht, de dode bomen. De kromgetrokken vloerplankende hypotheek en de muizen.

Hildegarde: *(telefoon aan oor)* Ik heb geen enkele muis gezien.

Jonathan: Nee. Die zijn allemaal getrouwd.

Hildegarde: Barst.

Jonathan: Wat?

Hildegarde: De telefoon. Ze hebben beloofd dat hij vandaag nog verbonden zou worden. *(hangt op)*

Jonathan: Het is nog vroeg.

Hildegarde: Ze zeiden: meteen morgenvroeg. Ik heb ze verteld waar ze de sleutel konden vinden.

Jonathan: Geduld, meisje, geduld.

Hildegarde: Jij hebt mooi praten over geduld. Jij bent zo geduldig als een fox terrier.

Jonathan: Ik ben een schattige puppy.

Hildegarde: Dat ben je. *(stapt achter de sofa en geeft hem een kus)*
Soms.

Jonathan: Woef. *(bekijkt de sleutel)* Ik wed dat ze deze sleutel gebruikten toen de herberg nog een gevangenis was.

Hildegarde: Wat je ook doet, verlies hem niet. Ik denk niet dat je ergens net zo'n sleutel kunt krijgen.

Jonathan: We zouden een duplicaat kunnen laten maken.

Hildegarde: Dat kunnen we proberen. *(gaat naar voor sofa)* We gaan hier een succes van maken. Dat weet ik zeker, Jonathan. We gaan gelukkig en rijk worden.

Jonathan: Je klinkt als een nieuwjaarskaart... Je gooit de seizoenen door elkaar. Het is Halloween.

Hildegarde: Het eerste van een heleboel verrukkelijke Halloweens die we in dit huis gaan vieren.

Jonathan: Weet je wat mij het beste bevalt in jou, Hildegarde?

Hildegarde: Vertel mij dat maar eens.

Jonathan: Je enthousiasme. Besef je wel dat iedere cent die we bezitten geïnvesteerd is in dit oude huis?

Hildegarde: *(wil graag over iets anders praten)* Praat over iets anders. Praat maar over het weer.

Jonathan: Wat is er om over te praten? Oktober in New England. Het begint kouder te worden en het geurt overal naar cider.

Hildegarde: Jij bent een echte dichter.

Jonathan: (*ziet kip-bakje*) Hallo. Wat hebben we hier? (*raapt bakje op en leest*) Puriteinse Kip Cafeteria. Gezond voedsel voor de kritische eter.

Hildegarde: Klinkt niet erg smakelijk, wel? Misschien van de makelaar?

Jonathan: Juffrouw Talby?

Hildegarde: Ja, Dorothy. Leuke vrouw. Ze zei dat ze vandaag langs zou komen.

Jonathan: Juffrouw Taiby leek mij nou niet bepaald het type voor cafeteria snacks.

Hildegarde: (*pakt bakje*) Laat me dat weggoaien. Krijg je maar ongedierte van. (*gooit het in de prullenmand. Jonathan loopt naar open haard*)

Jonathan: Ik wou je iets laten zien. Ik denk dat het jou niet opgevallen is.

Hildegarde: Wat? (*hij wijst op iets in het metselwerk*)

Jonathan: Iets raars dat in het metselwerk is gekrast. Ik zag het laatst toevallig. (*Hildegarde naar open haard*)

Hildegarde: Waar?

Jonathan: (*wijst*) Daar. (*Hildegarde tuurt ernaar*)

Hildegarde: Wat raar dat juffrouw Talby daar niks van gezegd heeft.

Jonathan: Je kunt van een makelaar niet verwachten dat ze alles weet over een gebouw uit de zeventiende eeuw.

Hildegarde: (*wrijft met haar hand over de inscriptie*) Onder het roet, maar het is te lezen. (*leest langzaam*) "Als U zich goed voelt, voel ik me goed. Herstel de schoorsteen en alles is goed." Niet bepaald Shakespeare. Heb je een zakdoek voor me? (*hij geeft haar een zakdoek. Zij veegt haar handen af*)

Hildegarde: Die ouwe Puriteinen krabbelden altijd van die dingen. Meestal op grafstenen. (*geeft zakdoek terug*) Hier. (*Jonathan fronsst naar vuile zakdoek*)

Jonathan: Die kan meteen in de was.

Hildegarde: Niet zeuren. Er is alleen een beetje roet op gekomen. (*Jonathan steekt zakdoek in zijn zak. Plotseling "bevriest" Hildegarde ter plekke, rillend*) Ooooo ...Ooooooh.

Jonathan: Wat is er? (*Hildegarde slaat haar armen strak om zich heen*)

Hildegarde: Ik bevries gewoon. (*Jonathan spreidt zijn armen uit om haar te omarmen en stapt naar haar toe.*)

Jonathan: Kom maar bij pappa. Ik maak je wel warm. (*neemt haar in zijn armen. Opeens rilt hij ook*) Hee, je hebt gelijk. Het lijkt wel of we in een koelkast staan. (*als reactie springt hij impulsief achteruit*) Hier is het niet koud. Kom achteruit. (*Hildegarde doet stap achteruit*) Nog

zo koud? *(stilte)*

Hildegarde: Ik heb het nog wel koud maar ik bevries niet meer.
(Jonathan beweegt zich voorzichtig richting koude plek. Test de plek door zijn vingers erheen te bewegen als antennes)

Jonathan: Als een straal bevroren lucht. Moet uit de kelder komen.

Hildegarde: Dit huis heeft geen kelder.

Jonathan Wij zijn wel stom, hè? *(wijst naar de deur)* We hebben de deur open laten staan.

Hildegarde: Maar het is heel zacht weer.

Jonathan: Snap je dat nou? Die kou is ineens weg.

Hildegarde: Hoe kan dat nou? *(zij doet een stap en voelt dat de "vorst" weg is)* Onbegrijpelijk.

Jonathan: Komt en gaat. Zo maar. *(probeert met zijn vingers te knippen maar dat lukt niet)*

Hildegarde: Misschien heeft het iets te maken met die schoorsteen.

Jonathan: Die kou kwam niet uit de schoorsteen. Die kwam van beneden.

Hepzibah: *(stem van achter coulissen links)* Joehoe. Mag ik binnenkomen?

Jonathan: Wie is dat?

Hildegarde: Juffrouw Talby niet, lijkt me zo.

Hepzibah: *(stem)* Joehoe.

Hildegarde: Joehoe. Ik bedoel, ja, kom binnen alsjeblieft.

Jonathan: Wie je ook bent. *(korte stilte. Dan komt Hepzibah Bradwick op, een dame van middelbare leeftijd. Een bizar schepsel, gekleed als de heks van Hans en Grietje, puntmuts met wit haar dat er onderuit komt. In een hand heeft ze een heksenbezem in de ander een mand appels)*

Hepzibah: Trick or treat. *(Hildegarde en Jonathan kijken elkaar verbaasd aan. Wie is dat ouwe mens?)*

Jonathan: Ik geloof dat we het wel doorhebben.

Hildegarde: Ik ben bang dat u een dag te vroeg bent. Halloween is morgen pas.

Hepzibah: Voor Hepzibah Bradwick is het iedere dag Halloween. Pas getrouwd?

Hildegarde: Drie maanden.

Hepzibah: Nou, dat is pas speciaal. Niet bang voor me wezen hoor, kinderen. Ik ben een goede heks. De "Goede Heks" van Salem Farms. Ik heb jullie een "welkomsgeschenk" meegebracht. Wat zal het wezen? *(houdt heksenbezem omhoog)* De heksenbezem? *(houdt mand appels omhoog)* Of de mand appels?

Hildegarde: Heksenbezem.

Jonathan: *(tegelijk)* Mand appels.

Jonathan: *(tegelijk)* Heksenbezem.

Hepzibah: Ik laat ze allebei achter. *(loopt naar schommelstoel en zet mand appels op het bijzettafeltje. De heksenbezem zet ze bij de deur)*
De mensen in Salem Farms vragen zich af wat voor soort mensen jullie zijn.

Jonathan: Nee toch?!? *(Hepzibah draait langzaam rond, haar kostuum showend)*

Hepzibah: Zie ik er uit als een echte heks? *(Hildegarde vrolijkt opeens op)*

Hildegarde: Nou snap ik het! *(loopt naar voorkant sofa)* Ja, u bent net een echte heks. Precies wat we zochten. Waar is uw partner?

Hepzibah: Hoezo, partner??

Hildegarde: Ik heb om een man en een vrouw gevraagd.

Hepzibah: Wie hebt u gevraagd?

Hildegarde: Het Huur-een-gast-agentschap natuurlijk. Het was niet nodig eerst auditie te doen.

Hepzibah: Auditie? U houdt me duidelijk voor iemand anders. Ik ben uw buurvrouw.

Jonathan: Woont u hiernaast?

Hepzibah: Hiernaast woont niemand. U woont helemaal alleen aan deze kant van de weg. *(zij loopt naar het raam en wijst naar buiten)*
Daar woon ik, ginds aan de overkant.

Hildegarde: De "Heksencadeautjeswinkel en Theesalon." Mijn excuses, juffrouw Bradwick. Wat aardig van U om even langs te komen en bedankt voor de bezem en de appels.

Jonathan: Gaat u even zitten.

Hildegarde: Ja, alstublieft. *(Hepzibah loopt naar schommelstoel en gaat zitten)*

Hepzibah: Noem me alsjeblijft Hepzibah.

Jonathan: *(tegelijk met Hildegarde)* Hepzibah.

Hildegarde: Ik ben Hildegarde.

Jonathan: Jonathan.

Hepzibah: Fijn dat hier weer mensen komen wonen. Ik houd er niet van als oude huizen leegstaan. De vorige huurster is niet lang gebleven. Zij vertrok met Halloween vorig jaar. Het ene ogenblik hier, het volgende ogenblik weg. Poef, als rook door de schoorsteen.

Hildegarde: Waarom was dat?

Hepzibah: Daar ben ik nooit achter gekomen. Er gingen natuurlijk geruchten. Er gaan altijd geruchten over dit huis.

Jonathan: *(tegelijk met Hildegarde)* Huh??

Hepzibah: Het gebruikelijke. Gekreun en gesteun. Gekraak en gekrijs.

Hildegard: Bedoelt u dat het spookt hier in huis?

Hepzibah: In ieder huis in Salem Farms spookt het op een of andere manier. De geschiedenis spookt er rond. (*Hildegarde naar sofa. Gaat zitten*)

Hildegarde: Oh, u bedoelt de Salem Heksen Processen in de tijd van de Puriteinen?

Hepzibah: De mensen die zich vestigden in Salem Farms hadden absoluut niks te maken met de mensen die in Salem woonden. Twee aparte werelden. Maar ze hebben wel de naam genoteerd van Asa Good, de man die dit huis gebouwd heeft.

Jonathan: Waarom?

Hepzibah: Heeft Dorothy Talby jullie dat niet verteld. De bestuurders waren er absoluut zeker van dat Asa Good een tovenaer was.

Jonathan: Een mannelijke heks?

Hepzibah: Precies, maar voordat ze hem konden grijpen en naar de galg sleuren op Galgenheuvel, was de heksenjacht voorbij en zijn leven werd gespaard.

Hildegarde: Je bent een geweldige bron van plaatselijke geschiedenis, Hepzibah.

Hepzibah: Ik weet alles wat er te weten is over deze kleine gemeenschap. En meer dan dat. (*leunt voorover*) Ik heb gehoord dat jullie een B&B willen beginnen.

Hildegarde: Bed en Breakfast. Ja dat zijn we van plan.

Hepzibah: Ik hoop dat jullie succes hebben. Dit huis heeft het niet erg getroffen met zijn huurders. De vorige huurder runde een antiekwinkel.

Hildegarde: Ja, dat weten we.

Hepzibah: Het is een paar keer herberg geweest.

Jonathan: En gevangenis.

Hepzibah: Bed en Breakfast. Prachtig. We moeten elkaar helpen. Jullie moeten morgenavond bij mij op bezoek komen. Halloween. Ik ga over het pompoenenveldje. Ik heb mijn binnenplaatsje omgetoverd in een kerkhofje. Overal namaak grafstenen. Cider en oliebollen voor iedereen.

Jonathan: Wij houden open huis.

Hildegarde: Wij dachten dat het een goede binnenkomer zou zijn in de gemeenschap. Niks speciaals. De gebruikelijke Halloween onzin.

Hepzibah: Je moet het geen onzin noemen. Ik neem Halloween heel serieus. Doen we allemaal in Salem Farms. Het behoort tot ons erfgoed.

Hildegarde: Wij zijn van plan het erfgoed van Salem Farms wat op te hemelen. De mensen mogen dat wel, nietwaar?

Hepzibah: *(geheimzinnig)* Ja, dat vinden ze wel fijn. *(telefoon installateur verschijnt aan de deur. Klopt aan. Hij heet Fred Hawkins, ongeveer 25 jaar. Prettige man. Heeft apparatuur bij zich om telefoon aan te sluiten)*

Fred: Ik ben de telefoon installateur. *(allen kijken naar hem)* Hildegarde: Ik ben blij dat je er bent.

Fred: Ik ben eerder langs geweest. Ik kon de sleutel gemakkelijk vinden. Maar ik kreeg de deur niet open.

Hepzibah: Sleutel hard naar rechts duwen en dan hard tegen de deur duwen. Dat moest jij nu toch wel weten, Fred. *(Jonathan en Hildegarde kijken elkaar aan)*

Jonathan: Uh... kennen jullie elkaar?

Hepzibah: Sta niet te treuzelen, Fred. Ga weg of kom binnen.

Fred: Ik word altijd graag binnengevraagd.

Hildegarde: *(staat op)* Sorry, vergeef me. Kom binnen.

Hepzibah: Fred kan veel meer dan telefoons aansluiten. Hij is een man met vele talenten.

Fred: Hepzibah bedoelt dat ik tevens klusjesman ben. Ik kan leidingen repareren, radio's, televisietoestellen. Maakt niet uit wat.

Jonathan: Heel goed zo iemand te kennen. We kunnen je wel aan wat werk helpen.

Fred: Dat zou ik op prijs stellen.

Hepzibah: Fred woont verderop. Aan het Geselpaalsteegje. Fred, het zal fijn zijn hier weer licht te zien branden. Meneer en mevrouw Putman houden open huis op Halloween.

Jonathan: Je komt toch ook, Fred?

Fred: Ik zal mijn best doen.

Hildegarde: We willen dat iedereen weet dat we binnenkort open gaan.

Hepzibah: Wanneer?

Jonathan: Moeilijk precies te zeggen.

Hildegarde: De vier slaapkamers boven moeten opgeknapt worden. De keuken is een ramp. Er is nog ontzettend veel te doen. Dit huis heeft alleen al een hele grote schoonmaak nodig van boven tot onder.

Hepzibah: Mij bevalt het wel zoals het is.

Jonathan: Inclusief de spinnenwebben en het stof?

Hepzibah: Het zijn niet de spinnenwebben en het stof die kwaad kunnen, Jonathan Putnam.

Fred: Let maar niet op Hepzibah.

Hepzibah: Jij hoeft niet voor mij te spreken, Fred Hawkins.

Fred: Laat me maar eens zien waar jullie de telefoon willen.

Hildegarde: *(wijst)* Er staat er een op tafel daar, maar die werkt niet. En ik zou er graag twee boven willen hebben.

Fred: Dan ga ik eerst even boven kijken.

Hildegarde: Ik wijs het je wel. (*Hildegarde naar trap en begint naar boven te lopen. Fred volgt haar*)

Hepzibah: Ik kan maar beter terug gaan naar mijn winkeltje. Ik heb niks afgesloten.

Jonathan: Een succesvol dorpsindustrietje, hè? De Heksencadeautjeswinkel en Theesalon?

Hepzibah: Je hebt er geen idee van, Jonathan. Toeristen kunnen geen genoeg krijgen van geurkaarsen en oranje en zwarte boontjes en Indiase thee in blikjes. Om van het "echte" gedoe nog maar niet te praten.

Jonathan: Het echte gedoe?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto